

Enstemmighedsprincippet i henhold til Luxembourg-vetoforliget bliver også yderligere belastende.

11. I den nuværende udviklingsfase er det en kendsgerning, at EF i forsøget på at nå sin målsætning har måttet betjene sig af en række nok så udviklede direktiver og andre specialregler. Hele dette virke står i fare for at styrte sammen, når det skal administreres af et land som Grækenland, der i opbygning af offentlig forvaltning ligger nok så fjernt fra de nuværende ni EF-lande, og hvor man f. eks. stærkt må betvivle, at myriaderne af mindre græske butiksdrevende overhovedet vil være i stand til f. eks. at administrere den momsordning, på hvilken EF har satsset som sit hovedindtægtsgrundlag.

12. I 1970'erne var der en klar tendens inden for EF til, at man også harmoniserede sine udenrigspolitiske standpunkter. Dette er i sig selv en meget farlig foreteelse for et lille land som Danmark med meget specielle interesser på det udenrigspolitiske felt. De danske synspunkter og interesser i udenrigspolitikken adskiller sig på et væld af felter fundamentalt fra de græske, og det er derfor bestemt ikke nogen god idé, at vi nu skal til at afpasse vor udenrigspolitik, så dens indhold også kan dækkes af Grækenland.

13. Når det med udpræget defaultisme hævdes, at det skulle være »politisk uomgængeligt« at optage Grækenland i EF, må gode danske nok spørge: »Skal folketingsregere udviklingen, eller skal udviklingen styre folketingsregeringen?«

14. Historisk, folkeligt, religiøst, retssammenhængigt og på et væld af kulturelle om-

råder adskiller Grækenland sig meget stærkt fra Danmark anno 1980. Det er umuligt i detaljer at fastslå, hvordan spændingerne skabt af disse forskelligheder vil bule ud, men det turde være blåøjet optimisme at forvente, at et nært samarbejde mellem Danmark og Grækenland som EF-partnere ikke adskillige gange i den næste generation vil komme til at slå gnister, som vil kunne antænde nok så ubehagelige brande, fordi vi er så fundamentalt forskellige.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Et *tredje mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) henviser til mindretallets ordførertale ved lovforslagets 1. behandling.

Der er ikke kommet oplysninger frem under udvalgsarbejdet, som begrunder en ændret standpunkttagen fra mindretallets side.

En udvidelse af De europæiske Fællesskaber med Grækenland efterfulgt af Spanien og Portugal og senere formentlig Tyrkiet vil i den grad ændre forudsætningerne for Danmarks EF-medlemskab på udenrigspolitiske, økonomisk-politiske, erhvervsmæssige og arbejdsmarkedsområder, at en ny folkeafstemning om Danmarks EF-medlemskab i et således udvidet EF må anses for et rimeligt krav, dette også sammenholdt med den udvikling, EF har gennemgået siden Danmarks indtræden i 1973.

Mindretallet indstiller derfor lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Karen Dahlerup Andersen (S) Helle Degn (S) Mette Groes (S) Heinesen (S)

Erik Holst (S) nfm. Kelm-Hansen (S) Westh (S) Ole Vig Jensen (RV)

Arne Christiansen (V) fmd. Christophersen (V) Stetter (KF) Ole Bernt Henriksen (KF)

Steffensen (KrF) Bjørn Poulsen (SF) Ib Christensen (DR) Tang Sørensen (FP)

Glistrup (FP)

Partierne CD og VS var ikke repræsenteret ved medlemmer i udvalget.